

Иван Вазов

И често мисля аз печално...

И често мисля аз печално
коя е нашата съдба?
Дали ще умрем тъй фатално
без чест, без знаме, без борба?

Какво наследство ще дочакат
унуците, кога заспим?
И на забвеньето от мракът
как името си ще спасим?

Примери ли от доблест лиха?
Свобода ли ще им дарим?
Умрелите я придобиха –
ний живите ще я затрийм!

Май 1883

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Дия Ангелова, Мартин Митов, Живко Иванов и студенти от Пловдивския университет

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5181>]